

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **R. M.**, zastoupeného Mgr. Bc. Lukášem Bělským, advokátem se sídlem v Praze 3, Domažlická 1256/1, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem v Ostravě, 28. října 117, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 27.11.2014 č.j. MSK 138269/2014, ve věci námitek proti záznamu bodů v registru řidičů,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě dne 19.12.2014 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 27.11.2014, č.j. MSK 138269/2014, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Třinec ze dne 9.9.2014, č.j. MěÚT/45282/2014/Do/lk o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů (dále jen z.č. 361/2000 Sb.).

Žalobce v podané žalobě namítl, že se přestupku dne 17.7.2014 nedopustil, jelikož byl řidičem, který nemůže užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů a že byl držitelem příslušného lékařského potvrzení ze dne 2.7.2014. Žalobce dále odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 24.3.2013, č.j. 4 As 102/2013-38 a ze dne 21.3.2012, č.j. 5 As 118/2011-107. Jelikož se přestupku spočívajícího v tom, že nebyl připoután za jízdy bezpečnostním pásem, nedopustil, neměly mu být do karty řidiče zapsány 3 body. Z výše uvedených důvodů má za to, že nedosáhl dosud 12 bodů v bodovém hodnocení.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K záznamu bodů za přestupek ze dne 17.7.2014 žalovaný uvedl, že trvá na tom, že žalobci byly v souladu s přílohou z. č. 361/200 Sb., zaznamenány ke dni 17.7.2014 tři body za jednání spočívající v porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Žalovaný uvedl, že jestliže žalobce souhlasil s vyřízením věci v blokovém řízení, souhlasil tím se zjištěním skutkového stavu tak, jak mu byl předestřen policistou a jak je uvedeno v bloku, aniž proběhlo jakékoliv formální dokazování. Současně se žalobce vzdal práva na provádění dokazování ve standardním správním řízení. Žalovaný odkázal na rozsudek NSS ze dne 4.12.2013, č.j. 6 As 67/2013-16 a dále na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12.3.2013, č.j. 1 As 21/2010-65, zejména odst. 25 až 27. Žalovaný dále poznamenal, že neexistuje jediný rozumný důvod, pro který by žalobce souhlasil se spácháním přestupku, který ve skutečnosti nespáchal, aniž by policistům namítl, že lékařské potvrzení vlastní, resp. že nemá povinnost být připoután. Opodstatněnost tvrzení žalobce nepřidává ani skutečnost, že je uplatnil teprve ve fázi odvolacího řízení, ačkoli mu nic nebránilo v tom, aby tento argument tvrdil již při podání námitek proti záznamu bodů, resp. v řízení před správním orgánem prvního stupně.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že oznámením ze dne 18.7.2014 bylo žalobci správním orgánem I. stupně sděleno, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení. Oznámení bylo žalobci doručeno do vlastních rukou 22.7.2014. Proti záznamu bodů podal žalobce námítky. Ve vztahu k přestupku ze dne 17.7.2014 uvedl, že se přestupku dle § 6/1a, z.č. 361/200 Sb., tj. že nebyl připoután za jízdy, nedopustil. Součástí spisu je pokutový blok ze dne 17.7.2014, série FC/2013, číslo bloku: C0412811, který obsahuje jméno a příjmení žalobce, datum narození, bydliště, číslo dokladu, z něhož byla ověřena totožnost žalobce. Přestupkové jednání je popsáno takto: v 14:45 hod., obec Návsí, sil II./474, Autoservis-Czudek; řidič por. ust. § 6/1a-nebyl připoután za jízdy; porušil § 5/1a tech. stav vozidla-sjeté zadní pneu pod 1,6mm; RZ X Hyundai Matrix, b. červená. V kolonce pokuta uložena za přestupek je uveden § 125c odst. 1 písm. k) z.č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Blok obsahuje výši uložené pokuty 500,- Kč, datum projednání 17.7.2014, otisk úředního razítka, podpis kontrolujícího policisty, údaj o tom, že žalobce pokutový blok převzal a podpis žalobce jako přestupce.

Dne 22.7.2014 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení ze dne 18.7.2014 spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu. V námitkách proti záznamu bodů doručených správnímu orgánu dne 28.7.2014 žalobce vnesl námitky vůči všem provedeným záznamům bodů, které blíže nespecifikoval. Žalobce uvedl pouze obecné tvrzení, že se nedopustil přestupků, které podléhají bodovému hodnocení řidiče a s odkazem na rozsudek NSS sp. zn. 5As 39/2010 žádal o doplnění dokazování o všechna rozhodnutí a důkazy, na jejichž základě k záznamu bodů došlo. Správní orgán požadované podklady vyžádal do správního spisu. Dne 1.9.2014 byla žalobci doručena výzva k seznámení se s podklady rozhodnutí. Z protokolu o jednání ze dne 1.9.2014 plyne, že žalobce byl seznámen se spisovou dokumentací a žádal o pořízení fotokopie celé spisové dokumentace. Následně rozhodnutím ze dne 9.9.2014 Městský úřad v Třinci č.j. MěÚTú37151/2014/DO/lk námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl jako neodůvodněné a provedené záznamy za spáchané přestupky potvrdil.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 2.10.2014 blanketní odvolání, které doplnil podáním ze dne 11.10.2014. V doplnění odvolání ve vztahu k přestupku ze dne 17.7.2014 poukazoval na to, že v totožné věci (odlišné jen co do účastníka) podal veřejné ochránkyni práv žádost o právní posouzení a ta jej prostřednictvím svého zástupce JUDr. Stanislava Křečka odkázala na rozsudek NSS č.j. 4 As 102/2013-38. Žalobce dále uvedl, že ve světle výše uvedené judikatury nelze žalobce postihnout za porušení § 6 odst. 1 písm. a) z.č. 361/2000 Sb., jelikož byl v rozhodné době držitelem lékařského potvrzení, podle něhož nemohl být ze zdravotních důvodů za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Žalobce rovněž odkázal na rozsudek NSS č.j. 5 As 118/2011-107. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Podle ust. § 123f odst. 1 z. č. 361/2000 Sb., nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle ust. § 123f odst. 2 téhož zákona, shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.

Podle ust. § 123f odst. 3 téhož zákona, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Napadené rozhodnutí se týká námitky proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů, podaných podle § 123f odst. 1 z.č. 361/2000 Sb. V řízení o námitkách proti sdělení dosaženého počtu bodů v registru řidičů správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tak pouze ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně

odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz rozsudky NSS č.j. 5 As 39/2010-81, č.j. 5 As 76/2010-59). Dále je nutno vyjít z toho, že blokové řízení představuje specifický druh řízení o přestupcích. Jednou z podmínek přípustnosti vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích skutečnost, že osoba, která se měla přestupku dopustit, je ochotna pokutu zaplatit. Další podmínkou, jež musí být kumulativně s první podmínkou splněna, pak je, že přestupek je spolehlivě zjištěn. V případě, že by ten, kdo se měl přestupku dopustit, nepovažoval přestupek za spolehlivě zjištěný, případně by z jiného důvodu nebyl ochoten pokutu zaplatit, bylo by třeba otázky skutkové a právní týkající se předmětného přestupku posuzovat a provádět o tom dokazování ve správním řízení, přičemž jeho zahájení je fakticky v dispozici té osoby, jež se měla přestupku dopustit.

V rozsudku č.j. 6 As 67/2013-16, jehož závěr lze vztáhnout na projednávanou věc, NSS uvedl, že udělením souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení se obviněný z přestupku vzdává možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci v běžném správním řízení, akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku a jeho právní kvalifikaci, které byly učiněny v blokovém řízení. V důsledku toho pak nabývají závěry přestupkového orgánu charakter nesporných zjištění, která tvoří podklad pro uložení sankce. Povaha blokového řízení tedy vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení. NSS dále uvedl, že udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku žalobce vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. NSS dále konstatoval, že nesouhlasí-li nyní žalobce se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení. Orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna. V tomto řízení již nelze ani dodatečně prokazovat, eventuálně vyvracet existenci a pravost lékařského potvrzení v době spáchání přestupku.

V posuzované věci v návaznosti na shora citovaný rozsudek NSS činí krajský soud závěr, že žalobce souhlasem s blokovým řízením, podpisem pokutového bloku ze dne 17.7.2014 a zaplacením pokuty dal najevo jak svůj souhlas s přestupkem za porušení § 125c odst. 1 písm. k) z.č. 361/2000 Sb. ve spojení s ust. § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona, tj. porušením povinnosti být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, tak i s jeho spolehlivým a zákonným zjištěním, včetně toho, že předmětný přestupek spáchal právě žalobce. Stěžejním důkazem je pokutový blok ze dne 17.7.2014, série FD/2013, číslo D065150, na základě něhož správní orgán vzal za prokázané, že se žalobce předmětného přestupku dopustil a byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Krajský soud zastává názor, že jde k tíži žalobce, pokud si pokutový blok nepřčetl a jeho obsahu tak nevěnoval pozornost. Jak výše uvedeno, je nesporné, že

žalobce pokutový blok podepsal, pokutu na místě zaplatil a nevyužil možnosti vedení správního řízení, což ani v podané žalobě žádným způsobem nerozporoval.

Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že v řízení před správním orgánem I. stupně žalobce tvrdil toliko to, že žádný přestupek, za který by mu měly být připsány body, nespáchal a v obecné rovině poukázal na povinnost správního orgánu vyžádat si příslušné rozhodnutí nebo pokutový blok, vyjdou-li najevo pochybnosti o tom, zda se určitý přestupek stal (obsah podaných námitek). Žádné další podrobnosti neuvedl. Až v doplnění odvolání pak uvedl, že byl řidičem, který nemůže užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů a držitelem lékařského potvrzení vydaného dne 2.7.201, jehož kopii předložil v příloze svého podání. Dále odkázal na právní názor zástupce ochránkyně práv JUDr. Stanislava Křečka a rozsudky č.j. 4 As 102/2013-38 a č.j. 5 As 118/2011-107. Za rozhodující skutečnost považuje krajský soud to, že žalobce v průběhu celého správního řízení ani v následně podané správní žalobě neuvedl žádné tvrzení ohledně skutkového stavu týkajícího se předmětného blokového řízení. Neuvedl například, že policejní hlídce sdělil, že nemůže být ze zdravotních důvodů připoután a že je držitelem lékařského potvrzení ani to, jaká byla reakce na toto jeho tvrzení. Netvrdil ani, z jakého důvodu přistoupil na blokové řízení a uhradil pokutu za přestupek, jehož spáchání začal konkrétně zpochybňovat až v odvolacím řízení. Krajský soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, že neexistuje žádný rozumný důvod, pro který by žalobce souhlasil se spácháním přestupku, který ve skutečnosti nespáchal, aniž by policistům namítal, že nemá povinnost být za jízdy připoután a je držitelem lékařského potvrzení o této skutečnosti. Podle názoru krajského soudu nelze dospět k jinému závěru, než že důvody, které žalobce začal tvrdit až v odvolacím řízení a následně pak v podané správní žalobě, jsou ryze účelové, vedené snahou zabránit následku, k němuž dosažené bodové hodnocení směřuje, tj. odnětí řidičského průkazu. Pro úplnost krajský soud doplňuje, že rozsudky NSS, na něž žalobce odkázal v podané žalobě, považuje v posuzované věci za nepřiléhavé. Pokud jde o rozsudek ze dne 24.3.2013 č.j. 4 As 102/2013-38, byl zde posuzován jiný skutkový děj, kdy rozdíl oproti případu žalobce spočíval především v tom, že již v průběhu správního řízení žalobce opakovaně tvrdil, že držitelem lékařského potvrzení byl, ale ponechal je v jiném automobilu. Navíc obsahem pokutového bloku nebylo jednoznačně seznatelné, jakého přestupku se žalobce dopustil, což není případ skutkově srovnatelný s věcí žalobce. Obdobně odlišná skutková situace oproti posuzované věci je zohledňována také v rozsudku NSS ze dne 21.3.2012 č.j. 5 As 118/2011-107. Také zde žalobce detailní popis skutkového stavu tvrdil v průběhu celého správního řízení.

Závěrem krajský soud zdůrazňuje, že vystavený pokutový blok je nutno považovat za veřejnou listinu nadanou presumpcí správnosti a na účastníkovi správního řízení, který tvrdí jeho nesprávnost, leží důkazní břemeno, které žalobce z důvodů již shora uvedených podle názoru krajského soudu neunesl. Krajský soud uzavírá, že předmětný pokutový blok byl způsobitým podkladem pro zápis bodů do registru řidičů a do žalobcovy evidenční karty řidiče byly 3 body zapsány právem.

Na základě shora uvedeného krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.). Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. §51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 4. srpna 2016

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu